

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Milana Podhrázkého a soudců Jitky Zavřelové a Faisala Husseiniho v právní věci žalobce: **L. B.**, zastoupený Mgr. Václavem Voříškem, advokátem se sídlem Pod kaštany 245/10, Praha 6, proti žalovanému: **Ministerstvo dopravy**, se sídlem nábreží Ludvíka Svobody 1222/12, Praha 1, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 11. 2020, čj. 4621/2021-160-SPR/3, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 12. 10. 2022, čj. 16 A 3/2021-46,

t a k t o :

- I. Řízení o kasační stížnosti **se zastavuje**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce (dále „stěžovatel“) napadl u Nejvyššího správního soudu kasační stížností v záhlaví označený rozsudek Městského soudu v Praze, kterým městský soud zamítl jeho žalobu proti shora označenému rozhodnutí žalovaného. Tímto rozhodnutím žalovaný zamítl odvolání stěžovatele proti rozhodnutí Magistrátu hl. m. Prahy ze dne 30. 7. 2020, čj. MHMP 1185735/2020/Ant, kterým byl žalobce uznán vinným z porušení § 10 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích (dále jen “zákon o silničním provozu”) a shledán odpovědným za naplnění skutkové podstaty přestupku dle § 125f odst. 1 ve spojení s § 125c odst. 1 písm. f) zákona o silničním provozu tím, že jako provozovatel vozidla nezajistil, aby dne 13. 8. 2019 v Praze 2, v křižovatce ul. Legerova s ul. Rumunská, řidič jeho vozidla v rozporu s povinnostmi uloženými mu zákonem nezastavil motorové vozidlo na signál, který mu přikazoval zastavit vozidlo před dopravní značkou „Příčná čára souvislá“, když s uvedeným vozidlem vjel do prostoru světelně řízené křižovatky v Praze 2, křižovatka ul. Legerova s ul. Rumunská, směr I. P. Pavlova, v době, kdy byl na tříbarevné soustavě se směrovými signály světelného signalizačního zařízení pro směr jeho jízdy signál s červeným světlem „Stůj!“; proto byla žalobci uložena pokuta ve výši 2 500 Kč.

[2] Jelikož společně s podáním kasační stížnosti stěžovatel nesplnil poplatkovou povinnost [podle § 4 odst. 1 písm. d) ve spojení s § 2 odst. 2 písm. b) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích], vyzval jej Nejvyšší správní soud usnesením ze dne

6. 12. 2022, čj. 8 As 249/2022-8, k zaplacení soudního poplatku ve výši 5 000 Kč, a to do 15 dnů ode dne doručení usnesení. Rovněž Nejvyšší správní soud stěžovatele poučil o následcích nesplnění poplatkové povinnosti. Stejným usnesením pak Nejvyšší správní soud stěžovatele vyzval i k doplnění důvodů a návrhu (petitu) kasační stížnosti, a to ve lhůtě 1 měsíce.

[3] Toto usnesení bylo stěžovateli prostřednictvím jeho zástupce doručeno 6. 12. 2022. Lhůta k zaplacení soudního poplatku tak skončila dnem 21. 12. 2022. Stěžovatel však v této lhůtě (ani později ke dni vydání tohoto usnesení) výzvě soudu na zaplacení soudního poplatku v souvislosti s podáním kasační stížnosti nevyhověl, ani nepožádal o osvobození od soudního poplatku anebo prodloužení lhůty k jeho úhradě. Stěžovatel v reakci na výzvu soudu uvedl, že soudní poplatek uhradil ke dni podání kasační stížnosti a žádá o jeho vrácení; Nejvyšší správní soud však úhradu soudního poplatku – ani ke dni podání kasační stížnosti, ani později – k uvedené spisové věci neevidoval.

[4] Podle § 47 písm. c) s. ř. s. soud řízení usnesením zastaví, stanoví-li tak tento nebo zvláštní zákon. Z § 4 odst. 1 písm. d) zákona o soudních poplatcích vyplývá, že poplatková povinnost vzniká podáním kasační stížnosti. Podle § 9 odst. 1 téhož zákona nebyl-li poplatek za řízení splatný podáním kasační stížnosti zaplacen, vyzve soud poplatníka k jeho zaplacení ve lhůtě, kterou mu určí v délce alespoň 15 dnů; výjimečně může soud určit lhůtu kratší. Po marném uplynutí lhůty soud řízení zastaví. K zaplacení poplatku po marném uplynutí lhůty se nepřihlíží.

[5] Jelikož stěžovatel neuhradil soudní poplatek, Nejvyšší správní soud řízení o kasační stížnosti podle § 47 písm. c) ve spojení s § 120 s. ř. s. zastavil s ohledem na § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích.

[6] Nejvyšší správní soud pro úplnost dodává, že stěžovatel kasační stížnost ve stanovené lhůtě ani nedoplnil o důvody a petit. Ve svém podání z 9. 12. 2022 k tomu k výzvě soudu stěžovatel uvedl, že kasační stížnost ani doplňovat nebude a je si vědom z toho plynoucích důsledků. I přes neodstranění takto vytčených vad kasační stížnosti však bylo namístě řízení zastavit pro nezaplacení soudního poplatku, neboť tento postup má přednost před odmítnutím kasační stížnosti (usnesení NSS ze dne 3. 8. 2016, čj. 2 Afs 111/2016-29, ze dne 19. 10. 2016, čj. 3 As 207/2016-35, ze dne 22. 3. 2017, čj. 3 As 240/2016-70, či ze dne 22. 3. 2018, čj. 8 As 227/2017-35).

[7] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle nichž žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byli-li řízení zastaveno.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 13. ledna 2023

pokračování

Milan Podhrázký
předseda senátu